

احترام و بزرگ داشتن یکدیگر / احادیثی جالب درباره رفتار با دیگران

اگر انسان به دیگران احترام بگذارد دیگران نسبت به وی احترام خواهند گذاشت و اگر به آنها اهانت کند مورد اهانت آنان قرار خواهد گرفت.

خبرگزاری مهر- اگر انسان به دیگران احترام بگذارد دیگران نسبت به وی احترام خواهند گذاشت و اگر به آنها اهانت کند مورد اهانت آنان قرار خواهد گرفت.

بعضی از افراد به هیچ کس اعتماد ندارند بلکه به همه بدبین و بدگمانند عده‌ای هم کاملاً بر عکس این دسته‌اند کدام یک از این دو نگرش صحیح است؟ جواب این است که نه خوش گمانی مطلق، درست است و نه بد گمانی مطلق، بلکه شیوه درست آن است که در رفتار خود با مردم به آنان احترام بگذاریم. برای همکاری با هر انسانی پیش از هر چیز باید به او احترام بگذاریم. هیچ انسانی حاضر نمی‌شود برای دست یافتن به چیزی از حیثیت و احترام خود مایه بگذارد حتی کودکان برای خود احترام و کرامت قایلند و انتظار دارند که مردم با آنان با این دید رفتار کنند.

برای به دست آوردن دل مردم باید از اعتقاد به بزرگی و برتری خود بر دیگران چشم ببوشیم و خود را یکی از آنان و همدیف ایشان بدانیم. مردم طبعاً کسی را که به آنان اعتماد به نفس بدهد دوست دارند و از کسی که این اعتماد را از آنها سلب کند متنفرند. بنابراین، آن دوستی که بر اساس احترام متقابل استوار نباشد دوستی پایان پذیر و از همان آغاز محکوم به شکست است.

از امور قطعی که در خور شک و تردید نیست آن است که اگر انسان به دیگران احترام بگذارد دیگران نسبت به وی احترام خواهند گذاشت و اگر به آنها اهانت کند مورد اهانت آنان قرار خواهد گرفت.

از این رو از پیامبر خدا(ص) و ائمه اهل بیت(ع) روایاتی در لزوم بزرگداشت دوست، اکرام و احترام او وارد شده است تا از این راه روابط آنها تحکیم و دلها تصفیه و بردوستی و برادری آنها افزوده گردد.

پیامبر خدا(ص) می‌فرماید: هرکس برادر مؤمنش را احترام کند خداوند را احترام کرده و چه گمان دارید درباره کسی که خدا را احترام کرده خداوند با او چه کاری خواهد کرد.

مردم با کسی که به آنان احترام بگذارند و نسبت به ایشان ابزار توجه و قدردانی کند انس و الفت می‌گیرند، زیرا هر انسانی هراندازه هم مقام و موقعیت داشته باشد بازهم خود را دوست دارد و لذا در جستجوی کسی است که از او قدردانی کند و نسبت به وی اعتماد و اطمینان نشان دهد.

بسیاری از مردم با استفاده از روش احترام نهادن به طرف مقابل به نتایج مثبتی رسیده‌اند و هر انسانی می‌تواند این موضوع را تجربه کند.

ممکن است بپرسید که چگونه به مردم احترام گذاریم؟ و چگونه نشان دهیم که به آنان توجه و اهتمام داریم؟ در جواب باید گفت هر انسانی دارای خصلت یا رفتار و یا بعدی شایسته ستایش و تمجید است. وظیفه شما این است که این جنبه‌های خوب را بیابید و او را به سبب داشتن آنها تمجید کنید. در زمینه رفتار انسانی یک اصل مهم برای جلب مردم وجود دارد و آن این است که همیشه کاری کن تا اشخاص دیگر به اهمیت خود پی ببرند و خود را در نظر تو مهم احساس کنند. دستیابی به این اصل مهم هنگامی میسر است که به سطح سخن پیامبر خدا(ص) ارتقا یابیم که فرمود: آنچه برای خود دوست داری برای برادرت نیز دوست بدار و دست بر سر هرکه می‌خواهی بگذار و برای او همان را بخواه که برای خود می‌خواهی.

بهترین مردم کسی است که به دیگران بدون کمترین چشمداشتی احترام گذارد؛ درست مانند پیامبران که به مردم بی آن که انتظار احترامی از آنان داشته باشند احترام می‌گذارند و بی آنکه توقع پاداشی داشته باشند به آنان بذل و بخشش می‌کردند. شعار همه پیامبران این بوده است: بگو هیچ پاداشی از شما نمی‌خواهم. (سوره انعام ایه 90).

آیا کسی که به شما چیزی می‌دهد بی آن که به انتظار پاداشی داشته باشد دوستی خود را بر شما تحمیل نمی‌کند؟ به کسی که چنین

کند علی رغم میل خود، به او عشق می‌ورزید و این نهایت نیکی در حق اوست. حدیث شریفی می‌فرماید به هر که می‌خواهی خوبی کن، در این صورت بر او فرمانروا خواهی شد. امام صادق(ع) نیز می‌فرماید: مؤمن با هر که روبه رو شود می‌گوید او بهتر و با تقواتر از من است. و می‌افزاید هرگاه با بهتر از خود مواجه شود در برابرش فروتنی می‌کند و هرگاه با بدتر و پایین‌تر از خود برخورد کند با خود می‌گوید شاید در ظاهر بد و در باطن خوب است. اگر چنین کند سرور مردم روزگار خویش می‌گردد.

بعضی از مردم نه تنها به دیگران احترام نمی‌گذارند، بلکه آنها را تحقیر نیز می‌کنند در صورتی که اسلام تحقیر مردم و اهانت به آنان را حرام کرده و در حدیثی آمده کسی که دین خود را سبک شمارد همان است که برادرانش را تحقیر می‌کند، زیرا چنین شخصی در واقع مردم را تحقیر نمی‌کند بلکه دین خود را که مایه اتحاد و اجتماع مردم با اوست کوچک می‌شمارد.

نتیجه آن که برای به دست آوردن دوستان زیاد باید بیاموزیم که چگونه خواه در مسائل بزرگ و پراهمیت یا در امور کوچک و کم اهمیت به مردم احترام بگذاریم. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که نخستین گام برای جلب مردم به خود و افزودن شمار دوستان احترام نهادن به همگان است.

دومین گام فروتنی و دوری از تکبر است. چه بسیار انسان‌هایی که تکبر پیشه کردند و با تفاخر و غرور بر زمین گام برداشتند چنان که گویی زمین را خواهند شکافت یا سر برکوه‌ها خواهند سایید اما دست روزگار آنان را واژگون و نابود کرد با چنین وضعی تکبر چه معنا دارد؟